

Η συγγραφέας του βιβλίου μοιράζεται μαζί μας πτυχές της ζωής κάποιων ανθρώπων που ζουν στο ίδιο χωριό, κάτω από τον ίδιο ουρανό

α) Ποια στοιχεία τους χωρίζουν και ποια τους ενώνουν;

β) Πιστεύεις ότι οι διαφορές ανάμεσα στους ανθρώπους μπορούν να ξεπεραστούν και πώς;

α) Η ιστορία του βιβλίου εξελίσσεται στη Θράκη, στο χωριό Λύκορμο, κοντά στον ποταμό Νέστο, σε μια περιοχή όπου ζουν μαζί χριστιανοί και μουσουλμάνοι. Πρωταγωνιστές είναι μια ομάδα παιδιών και οι οικογένειές τους, κάποιοι από τους οποίους είναι χριστιανοί και άλλοι μουσουλμάνοι. Οι διαφορές ανάμεσά τους είναι μεγάλες. Αρχικά, η διαφορετική θρησκεία και οι θρησκευτικές συνήθειες, όπως για παράδειγμα η αποχή από το αλκοόλ για τους μουσουλμάνους. Δεύτερον, οι συνήθειες και ο τρόπος ζωής. Οι μουσουλμάνες είναι πολύ πιο περιορισμένες και μάλιστα ένα κορίτσι είναι υποχρεωμένο να φοράει μαντήλα, ακολουθώντας τη θρησκευτική παράδοση. Τα άλλα παιδιά θεώρησαν ότι το έκανε καταναγκαστικά και προσπάθησαν να της την βγάλουν, αλλά αυτή αρνήθηκε λέγοντας ότι αποτελεί και δικιά της επιθυμία. Μεταξύ των οικογενειών, αλλά και των παιδιών μερικές φορές υπάρχει διστακτικότητα και καχυποψία για τις προθέσεις της άλλης μεριάς. Στην ομάδα των παιδιών υπάρχει και ένας μικρός Ρομά, με τις δικές του ιδιαιτερότητες, το πνεύμα ανεξαρτησίας, τη συχνή απουσία από το σχολείο, κάτι που χαρακτηρίζει πολλά παιδιά Ρομά.

Ωστόσο, υπάρχουν και πολλά που τους ενώνουν, κυρίως τους μικρούς: η αγάπη για τον τόπο τους, για να μάθουν καινούργια πράγματα, η φιλία αλλά και αισθήματα που είναι παγκόσμια, που δε γνωρίζουν φυλή, θρησκεία ή καταγωγή. Σε αυτά θα έβαζα την αλληλεγγύη (σελ. 258, «η αλληλεγγύη έχει μόνο ένα όνομα: αλληλεγγύη»), την αγάπη, τη συμπόνια, την υπερηφάνεια, αλλά και τις ελπίδες, τα όνειρα για ένα καλύτερο αύριο. Στην πορεία της ιστορίας, μικροί και μεγάλοι μαθαίνουν ότι το καλό και το κακό δεν έχει θρησκεία ή καταγωγή.

β) Στη σελίδα 196 λέει: «Η αλήθεια είναι ότι έχουμε την κομπλεξάρα μας με ότι είναι διαφορετικό». Αυτό είναι πολύ σωστό. Η πρώτη αντίδρασή μας στο

διαφορετικό είναι ο φόβος, η απόρριψη, το κλείσιμο στον εαυτό μας. Αν όμως ξεπεράσουμε την πρώτη εικόνα και πιστέψουμε ότι όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι τότε αρχίζουν και πέφτουν τα στερεότυπα και οι προκαταλήψεις. Όταν πιστέψουμε ότι πίσω από το διαφορετικό χρώμα ή τη θρησκεία του καθενός, όλοι οι άνθρωποι έχουμε ανάγκη από τα ίδια πράγματα, την αγάπη των άλλων, τη φιλία, τη συμπόνια και την εμπιστοσύνη τότε μπορούμε να δούμε πίσω από τις πρώτες εντυπώσεις .

Μόνο με την αποδοχή της διαφορετικότητας, την ανεκτικότητα στο άλλο και διαφορετικό μπορούμε να ζήσουμε όλοι μαζί ειρηνικά, καλύτερα και με έναν τρόπο που προάγει την κοινωνία μας. Μόνο όταν δεχτούμε ότι η διαφορετικότητα σε μια κοινωνία είναι πλούτος, γιατί μας δίνει την ευκαιρία να ακούσουμε για άλλες εμπειρίες, να γευτούμε άλλες γεύσεις, θα μπορέσουμε να ζήσουμε σε αρμονία με τους άλλους. Και ας μην ξεχνάμε ότι οι πολιτισμοί δεν προχώρησαν μέσα από την καθαρότητα αλλά μέσα από τη σύνθεση διαφορετικών στοιχείων, διαφορετικών πολιτισμών.

Βασίλης Φελέκης, Γ1

